

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Kiss Sárát, Szentirmai Mátét, Kovács Hanna Rékát, Csöböneyi Zsoltot, Iván Petrát, Knoll Rózsát, Knoll Gabriellát, Knoll Katalint, Bartos Norbertet, Bedő Ákóst, Bedő Flóra Dórát, Bedő Zsófiát, Horváth Hannát, Nagy Lászlót
Konfirmált: Héregi Patrik, Tóth Adrián, Polgár Mária Gréta, Schill Zsanett, Jagodics Dorina, Szabó Alexandra, Béber Bianka Judit, Péntek Krisztina, Lőrincz Eszter, Takács Kitti, Palakovics Virág, Gruber Cintia, Gerencsér Tamara Klaudia, Takács Kata, Tasi Krisztina, Rusznyák Réka, Kiss Nikolett, **felöltként:** Bartos Norbert, Knoll Rózsa, Knoll Gabriella, Knoll Katalin
 eltemették: ifj. Sebestyén Miklóst, Ódor Józsefnét
Bakonysárháza eltemették Veres Miklóst
Bana-Bábolna: Megkereszteltük: Ambrus Emma
Bokod: Házasságára Isten áldását kérte: Kriskó Károly és Tunyogi Elina Zsuzsanna

Dad: Végső búcsút vettünk Deák György tiszteletbeli gondnoktól, aki 36 évig volt egyházközségünk gondnoka
Etén eltemették májusban Deák Kálmánét
 Pünkösdkor konfirmáltak: Horváth Csaba László, Szabó Zsanett Fanni, Szűcs Zoltán, Tatai Bálint
Környén megkereszteltük: Paluska Zétény
Kömlőd: megkeresztelték Bardócz Milán Pétert, Hajós Szilárdot, Juhász Tamást
Nagyigmánd: Megkereszteltük: Skuba Zsóé Zselyke Házasságot kötött: Himler Olivér és Körösi Nikolett
 Eltemették: Papp Vilma
Oroszlány eltemették: Elekné Szalay Katalin, Köő Ferencné megkereszteltük: Fosztó Vanessza, Bognár Róbert József, Bognár Dominik Alex
 felnőttkonfirmációs fogadalmat tett: Hlogyik Adrienné, Hlogyik Melinda

Az Ácsi Református Egyházközség
 szeretettel meghívja Önt és Szeretteit a
 „REFORMÁCIÓ 500”

éves évfordulóján rendezett „HAGYA-TÉK-A” hagyományörző napra
 2017. augusztus 20-án 14.00 órától a templomdombra.

Az ácsi és Ácsról elszármazott reformátusok találkozója során emléktáblát avatunk a templomban, gyülekezet- és helytörténeti kiállítások, fűvészkert, hagyományos, népi kultúránk felelevenítése (bognárműhely, miniskanzen, népi kismesterségek, kézműves foglalkozás, hagyományos ízek) várják Önöket.

A rendezvény a Testvértelepülési Találkozó városi programsorozatához is csatlakozik.
 Információ: Tel: 06-34-385-415 elektronikus levél: acsrefe@freestart.hu

CSALLÓKÖZARANYOSIAK ÁCSON

Az ácsi gyülekezet július 2-án, vasárnap ismét megrendezte aratonapját a Malom tó partján. A szokásos programokat kiegészítette a Vadásztársaság részvétele, akik nemcsak trófeákat mutatták be, hanem izletes vadételeket is készítettek. De a legfontosabb az volt, hogy vendégeink voltak a csallóközarányosi testvérgyülekezet tagjai. Régen készültünk erre a találko-

zásra. Tanító Péter aranyosi lelképásztor hirdette a szabadtéri istentiszteleten az igét. A magvető példázatán keresztül az igehirdetés, a bizonyágtétel fontosságát hangsúlyozta. Meghatóan érzékeltette a hagyományos munka továbbadásának akaratával a munkaszeretettel, a kenyér megbecsülésének, nemzeti hagyományainknak továbbadását is. A vele érkezett kis ara-

nyosi csapat sok ismerőst, régi találkozásból kedves arcot ismert fel. Ez az alkalom része annak a gyülekezeti szorozatnak, amelyben testvértelepüléseink, testvéregyházaink igehirdetőit várjuk körünkbe. Bízunk abban, hogy nemcsak mi, a meghívók és fogadók érezzük jól magunkat az így sokszínűvé váló igehirdetések során.

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vertheskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök
Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com
 Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető
 Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu
 ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XXI. évfolyam 8. szám

2017. augusztus

IGE IDŐK

A Reformáció 500 éve, kiállításon járunk Budapesten a Magyar Nemzeti Múzeumban.

A kiállítás rendkívül gazdag anyagából, az interaktív feldolgozást mutatjuk be ahol, érintőképernyős alkalmazással, térképpel, fotókkal és magyarázó szöveges ismertetést kapunk. Címek: Életutak, Gyülekezetek, Iskolák.

Életutak: fejezetnél több ismerőst találunk, néhány név a sok közül:

Prof. Dr. Bagdy Emőke (1941-) pszichológus, egyetemi tanár, édesapja egyik fotón, mint tábori lelkész látható, a dátum 1943. Fényképeket láthatunk gimnáziumi, egyetemi, éveiről, valamint a legendás Lipót Korházról. (O.P.N.I.) Előadásait akkor is, és napjainkban is nagy sikerrel fogadják.

Cseri Kálmán (1939-2017) református lelkész fotóin életútjának legfontosabb állomásait láthatjuk. Édesapja gyümölcskertész volt

Kecskeméten. Tőle tanulta a pontosságot, a munka szeretetét, és az egyenes, közérthető beszédet. Megjegyzni, hogy gyermekei szerették az állami ünnepeket, (a rendszerváltás előtt) április 4, május 1, augusztus 20, november 7, mivel ekkor együtt volt a lelkész család. Ezek voltak számukra a nyugalom napjai.

Pásztor Jánosné sz. Kádár Judit (1931-2016) lelkész feleség, könyvtáros a Református Nőszövetség volt vezetője. Fotóin a debreceni és a szentendrei évek elevenednek meg. Férjét elkísérte Kenyába, aki ott az egyetemen dogma-

tikát tanított. Olvasóink közül sokan ismerik, mivel egyházi alkalmakkor rendszeresen előadást tartott.

Bustya Dezső (1935) ny. erdélyi magyar református lelképásztor, az Erdélyi Református Egyházkerület ny. főjegyzője. A középiskolát Kolozsváron végezte el. Egyik képen Bodor Ádámmal íróval látható 1951-ben. Középiskolás korában (1952) röpcédulázásért egy év börtönt kapott 17 társával együtt ame-

bán Sándor, Omischel Zsuzsa és ifj. Magyar László valamint a hívek egy csoportja.

Marosludas Erdélyből – a bokodiak számára ez a helynév ismerős, mivel Sugár Tamás református lelkész szolgálata idején / 1994-1998/ Bokod testvér gyülekezte volt, egymást kölcsönösen látogatták.

Az életutaknál említett Bustya Dezső lelképásztor a 60-as években szolgált itt. Írja, hogy a kormányzat akkor egy héten, csak egy igei alkalmat engedélyezett amelyet vasárnap tarthattak meg, ennek ellenére hét közben, az esti bibliaórákat is megtartották. Tavasztól késő őszig, amikor a tehéncsorda hazament, megfekték a teheneket, ellátták a jószágot aztán vették az „istálló lámpát” és így jöttek a templomba. A közvilágítás akkoriban nagyon szegényes volt.

Iskolák

Itt, ha Pápa városára kattintunk a térképen, akkor Dr. Tóth Endre tanárról készült festményt láthatjuk. Dátum 1939. A festőművész (Pérelly Imre) a Református Kollégium tanáraitól készített portrékat, amelyek az épület folyosóján, ma is láthatóak.

Dr. Tóth Endre portréját ábrázoló festményen a felirat az alábbi: *Nem szégyellem a Krisztus Evangéliumát!*

Az interaktív kiállítást a Károli Gáspár Református Egyetem hallgatói állították össze.

Az Ige idők kiállítás ez év november 5.-ig látogatható.

IGE IDŐK
 A REFORMÁCIÓ
 500 ÉVE

lyet, a szamosújvári börtönben töltöttek le. Itt ismerte meg feleségét, ő is röpcédulázott.

Egyik képen Csiha Kálmán püspök úrral látható, ahol egy gyülekezetbe vizitációra érkeznek. Megjegyzni, hogy a püspök úr nagyhatású prédikációit, a hívek, őszinte elismeréssel fogadják, bezeg az ő összefoglalóját, amely a hiányosságokról szólt, kevésbé.

Gyülekezetek

Szend evangélikus templom 1974, a templom előtt Magyar László evangélikus lelkész, mellette Pintér László gondnok, a fiatalok, Matisz Zsolt, Or-

ÖRÜLJÜNK HÁT TESTVÉREIM...

Olvasandó Fil. 4. 1-20

Csodálatos buzdítás, életünket meghatározó áldáskívánás van ugyanis ebben a pár igeversben. Bizonyal magunk is megtapasztaltuk már, hogy örvendezve, örömteli állapotban, még a nehézségeken is könnyebben túleszi magát az ember. Hiszen az öröm olyan csodálatos többleterőt ad nekünk, amellyel szemben szinte semmi sem állhat meg. Gondoljunk csak valamely kisebb balesetre, amikor az ember elesik és megüti magát. Még ha keményen meg is ütötte magát, vagy akár még csontja is törött, de ha az embert ez egy felfokozott örömteli pillanatban éri, és tud mosolyogni és nevetni az egészen, akkor mindez a fájdmát is csillapítja, gyógyulását is elősegíti.

Ugyanakkor, ha az ember életéből hiányzik az öröm és a boldogság, akkor még a legapróbb dolgokat is képes olyan mélységként megélni, ami már-már nevetséges.

De visszatérve a lényeghez: miközben levertségünkben a pizlicsáré apróságok is hatalmas kihívást jelentenek, s a legapróbb sikertelenségek is teljességgel ki tudnak borítani minket, addig boldog perceinkben hatalmas terheket is képesek vagyunk elhordozni.

I. Az öröm tehát Isten csodálatos ajándéka számunkra, amelynek sokezerényi forrása vesz körül bennünket, hogy valóban boldogok lehessünk, s annak tulajdonítsunk kellő figyelmet, aminek kell, s életünk fölösleges terheit bátran hátrahagyassuk. Isten ígéje is az örömről hív minket, hogy láthassuk az élet örömteli oldalát, hiszen lényegében mindenben örömet lelhetünk.

Egy felszabadult nevetés nagyon sok problémát megold, és rengeteg bosszúságtól képes megszabadítani minket. Magam is számtalanszor megtapasztaltam már ezt, amikor már annyira mélyen voltam, és annyit bénáztam, hogy már én is nemcsak hogy kinevettem, hanem kicsit gúnyosan kiröhögtem magam, csodálatosan megkönnyebbültem, s Isten kegyelméből a kiutat is megjelöltem szorult helyzetemből.

Az öröm mindig csodálatos utat nyithat előttünk, hiszen elvezet minket a boldogság állapotába, s a boldog ember sokkal könnyebben veszi az élet akadályait. Örömet pedig szinte mindenben lelhetünk, hiszen mindennek van örömteli oldala is, csak arra kell figyelniünk.

s keresniük az örömet mindenben. Még a próbákban, terhekben és fájdalmakban is, még akkor is ha ezeket nehezebben találjuk meg, de higgyünk benn, hogy ott van. Hit által mindenben örvendezhetünk, mert csodálatos reménységre hívtunk el Krisztusban.

S ezzel máris elérkeztünk egy nagyon fontos felismeréshez. Észre kell ugyanis vennünk, hogy legtöbb örömünk múlt földi öröm csupán, s bár már ez is nagy mértékben megkönnyítheti életünket, múlandóságuk miatt nem mindig maradnak velünk. A legtöbb ember életében csak ez a múlt öröm van, amit az élet küzdelme képesek felörölni. Nekünk azonban Isten mást is készített. Nekünk örök örömünk is lehet.

II. A mi legfőbb örömünk forrása ugyanis nem evilágból való múlandóság, hanem maga a mennyei dicsőség. S ennek a mennyei dicsőségnek a ragyogása teszi örömtelivé földi létünk minden egyes pillanatát is, s ezért örülhetünk mindenkor.

A Krisztusban való hit ugyanis e földi élet megújulását is magában hordozza, hogy immáron magunk is valóban minőségi életet éljünk, igazit, igazán, igazul. S e három majdnem egyforma szónak nagyon nagy jelentősége van, hiszen napjaink világában magunk is számtalan téren tapasztalhatjuk meg, hogy a minőség igenis sokat számít. Ami majdnem olyan jó, az valójában nem olyan jó. A majdnem olyan jó különbsége pedig akár hatalmas különbséget is jelenthet, néha pedig akár az életünk is múlhat rajta. Gondoljunk akár csak egy kötélre, ami majdnem olyan hosszú, mint amilyenre szükségünk lenne: semmit sem érünk vele. Lényegében ilyen minden, ami majdnem olyan jó.

Isten azonban nemcsak a majdnem olyan jót kínálja nekünk, mint e világ. Ő az igazit, az igazat adja nekünk mindenből: örömből és boldogságból is. Olyat, amelyhez képest e világ minden öröme és boldogsága semmiség csupán, de amellyel a világ mind öröme és boldogsága is csodálatos módon kiteljesedve sokkal többet ad számunkra.

Isten ígéje ugyanis nemcsak egyfajta pozitív szemléletmódra hív, hogy keressük mindenben a jót, hanem ennél sokkal többet ad. Ugyan mi jó és örömteli van a sokféle nyomorúságban, háborúságban, betegségben, szenvedésben?

Semmi.

Az ilyen örömtelen események között pedig csak akkor őrizhetjük meg derülátásunkat és örömteli voltunkat, ha van valami a nyomorúságunknál is nagyobb örömforrásunk.

Isten pedig éppen ezt az örök világosságot kínálja nekünk: megváltottságunk drága örömhírét, amellyel az élet minden terhe könnyebb lesz, s amelynek fényénél mindenkor okot lelhetünk az örömről. Nem a szenvedésben, vagy a nyomorúságban, hanem abban az áldott állapotban, hogy mi Istennel lehetünk közösségben még szenvedéseink idején is, és Ő támogat, vigasztal és erősít minket.

III. Örüljünk hát Testvéreim minden időben! Örüljünk az Úrban, aki közel jött hozzánk! Ő az ok számunkra mindenkor az örömről, hiszen olyan csodálatos mennyei boldogságot kapunk Tőle, amelyhez mérve minden földi bánat elenyészik, de minden földi öröm még csodálatosabb gazdagsággal bír.

Örömről hívtunk el, boldog életre, s a mi Urunk, Jézus Krisztus éppen ezt hozta el számunkra az Ő kegyelmes szeretetével. Ez az amiért magunk is szüntelenül hálát adhatunk, amivel magunk szüntelenül feltölthetjük, hogy Isten szeret minket, lejtött közénk, emberré lett és eleget tett értünk. Ezért hirdetik karácsonykor is az angyalok Betlehem mezején a pásztoroknak a „nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz.”

Jézus Krisztus örömet hoz a mi életünkbe is, adjunk hát neki teret, mert Vele mindenkor örömünk lesz. Vele lesz örömteli adventünk éppúgy, mint karácsony, sőt életünk minden perce. Örüljünk hát mindenkor az Úrban, s a Vele való közösségben találunk mindenkor okot az örömről, hogy aggodás helyett, hálaadással tudjunk már kérni is, tudva azt, hogy Ő mindent nekünk adott, s e földi élet után csodálatos mennyei dicsőségbe vezet majd minket. Töltsön hát el minket is Isten békessége, amely a mi szívünket és gondolatainkat is megőrzi Krisztus Jézusban, aki egészen közel jött hozzánk, sőt a Szentlélek által mindenkor velünk van.

Az Úrban mindenkor örömet lelhetünk, igazit. Ezért az apostollal együtt buzdítsuk egymást szüntelenül

Ámen

Bátki Dávid

„HŰ-HA” – CSALÁDOS TÁBOR ZALAKAROSON

Június 27 és július 1 között Zalakaroson tartotta az ácsi gyülekezet szokásos nyári táborát. Az alkalomra 125 fővel utaztunk, két autóbusz és több személyautó telt meg a résztvevőkkel. A város központjában lévő Fortuna Hotel kegyelmes szállást biztosított a résztvevőknek. (Sőt izgalmas is volt: az egyik szobában csőtörés tette „érdekesebbé” az estét, de a háziak pillanatok alatt úrrá lettek a helyzeten.) A tábor témája a hűség volt, melyet Dániel próféta történetén keresztül dolgoztunk fel. Már az áhítatok sokféle műfaja is változatosabbá tette a témát. Volt, aki „komolyabb”, volt aki játékosabb, más vetített képes, ismét más személyes hangvételű áhítatot tartott. Különösen

magkapó volt egy kárpátaljai származású testvérünk bizonyoságtétele, aki a „maga bőrén” tapasztalta a haza elvesztését, a név elvételét és megmásítását, az Istenhez való hűség megtorlását. Sokan lélegzetvisszafojtva hallgatták, hogy a régi bibliai történet milyen mai, és a hűség ma is áldozatokkal jár. Az esti áhítatokon Luther, Szenczi Molnár Albert és gyülekezetünk gályarab prédikátora, Komáromi Sülye István példáján keresztül láttuk a reformáció évfordulója jegyében a hűség más-más oldalát. Az áhítatokhoz kapcsolódó munkafüzetet sokan szorgalmasan és hűségesen töltögettek ki. Mindenki ügyelt a szobája rendjére, már csak a szigorú Szobaszemle miatt is. Szabad-

időnkben fürödtünk a strandon, tettünk egy kis túrát Zalakaros környékén, városnéző kisvonatoztunk, és csúszdázunk a város központjában lévő hatalmas csúszdán. Esténként jókat sétáltunk a tó körül. Kézműves foglalkozásokon fonalból a hűség jelképei, pulikutyák készültek. Pólót festettünk, álmofogót készítettünk, játszottunk. Utazás közben megnéztük a kápolnapusztai bivalyrezervátumot. Igaz ami igaz: a lomha bivalyoknál sokszor érdekesebbek, viccesebbek voltak a talajt ellepő ürge ürgék... Istené legyen a dicsőség, hogy sok régi táborozó, és sok új résztvevő válhatott egy közösséggé az ige és a testvéri légkör által.

Gerecsei Zsolt

köszönetet.

A rendezvény befejezéseként a *Kis Langallik* táncban lehettünk részesei néptáncosaink kedves dalainak, táncainak.

A program idején vendéglátással kedveskedünk a nyár ízeiből, frissítőket, finom harapnivalókat, üstben főtt kukoricát kínáltunk vendégeinknek.

Ezen a szép nyári napon megtelt a templom, a templomudvar, öröm volt hallani a gyermek- zsbongást, jó volt egymással és azokkal is találkozni, akik máskor ritkábban járnak felénk. Hálát adunk, hogy sokan meghallották a hívó szót és reméljük így lesz ez más-kor is.

Eljöttek egy olyan közösségbe, amelynek tagjai valóban jól érzik magukat Isten, a gyülekezetek és a város közösségében is. Templomaink ezután is mindenki előtt nyitva állnak...

V. Zs.

NYITOTT TEMPLOMOK KISBÉREN

A Kisbéri Napok városi rendezvényhez kapcsolódva a helyi evangélikus, református és római katolikus közösségek idén is megszervezték a Nyitott Templomok Napját.

Július 29-én szombaton több programot is kínáltunk a fiataloknak és a már régebb óta fiataloknak.

Dél előtt a Nagyboldogasszony Római Katolikus Templomot, annak tornyait, harangjait ismertette meg velünk Bajkai Csaba esperes-plébános úr.

Délután a Református Templomban az érkezőket igés könyvjelzővel fogadtuk.

„Szeressétek az Urat, és mindenben az Ő útjain járjatok” (Józ 22,5).

A templom hűvösében Vajs Tibor református lelkész köszöntötte a vendégeket, majd a különböző felekezetű jelenlévőket igével, áldással vonta egy közösségbe.

Vörös Sándor főgondnok ismertette a

templom, a gyülekezet történetét, terveit.

Ezt követően orgonamuzsikát hallgattunk Bartha Melinda, a Pro Cantata kórusvezetőjének előadásában, Bartha Júlia Menta pedig énekléssel közreműködött. A Pro Cantata kórus jelenlévő része néhány énekkel gazdagította az alkalmat.

A zene megadta a hangulatot a további programokhoz is.

Kora este került sor a templom udvarán a már nagyon várt hagyományos katolikus - protestáns ifjúsági futball mérkőzésre, a polgármesteri kezdőrágás után 3 csapat mérte össze erejét, együtt szurkolhattunk gyermekeinknek, unokáinknak.

Eközben a gyülekezeti házban hitoktatói-tanári vezénnyellett vidám műveltségi vetélkedő zajlott 4 kis csapat részvételével.

Hála táblánk is volt az udvaron, amelyre ki-ki felírhatta, hogy aznap miért adott hálát az Úrnak, miért mondott

A GYÜLEKEZETI TÁMOGATÁS LEHETŐSÉGEI

A nagyigmándi példa

Az utóbbi hónapokban többen kérdeztek meg az egyház támogatásának lehetőségéről, ezért néhány sorban leírnám a gyülekezetünk költségvetési-gazdálkodási alapjait.

Mielőtt megtenném: **ezek az információk a nagyigmándi gyülekezet adatait és lehetőségeit tartalmazzák, más gyülekezetekben mások lehetnek a helyi szokások!**

A Magyarországon jelenleg működő rendszer szerint a gyülekezetek önellátóak. Ez jelenti azt, hogy gyülekezetünk sem az állam részéről, sem a közegyház részéről semmilyen anyagi támogatást nem kap. Ez alól kivételt képeznek a pályázati alapon végzett beruházásaink (pl. templom-felújítás 2011.)

Az Önkormányzat részéről kapunk működésünkre évi támogatást, a temető fenntartásával kapcsolatos támogatást, valamint egyes beruházásainkat szintén támogatni szokta a nagyigmándi testület, amiért külön hálások vagyunk.

Gyülekezetünk évi kiadása 6-8 millió forint között mozog, az aktuális év programjaitól és beruházásaitól függően. A gyülekezet fő kiadásai: az ingatlanok fenntartása és rezsiköltségeik, különböző programjainkra és a gyülekezeti misszióra fordított összegek, valamint a személyi kiadások: lelkész és egyházi fizetése és azok járulékai. Szintén általános tévhit, hogy a lelkészeket az állam fizeti, a lelkész fizetését járulékokkal együtt, teljes egészében a helyi gyülekezetek biztosítják.

Ahhoz, hogy gyülekezetünk élete anyagi értelemben is gördülékenyen folyjék, gyülekezeti tagjaink áldozatos hozzájárulására van szükség. Ennek négy forrása van:

Perselypénz: ez az adakozási forma névtelen. Mindenki annyit tesz a perselybe különböző alkalmainkon, amennyit szeretne, s ennek összegét senki nem ismeri. Egyházi javaslat ennek mértékékeppen legalább a legkisebb papír címlet – de ez csupán javaslat.

Adományok: Ezek olyan befizetések, amiket az emberek különböző célokra ajánlanak fel. Lehet névvel és név nélkül adakozni, ez azonban csak a hirdetés anonimitását jelenti. Az adomány egyenként könyvelt tétel, így az adakozó személye a könyvelés számára ismert. Az adomány lehet általános célú,

ezt hívjuk Isten Dicsőségére adakozásnak, de lehet célirányos is egy-egy beruházás, vagy rendezvény szervezését támogatandó.

Egyházfenntartói járulék (egyházadó): ennek összege fix, ebben az évben 8000Ft a keresők számára, és 6500Ft a nyugdíjasok, gyesen lévők számára. A közegyházi javaslat a nettó bevétel 1%-a, de ez is egyéni döntés alapján működik.

Ez a tétel személyenként regisztrált. Számon tartjuk hivatalos dokumentumban és jegyzékben is egyházfenntartóink névsorát, hiszen ők a hivatalos tag-ságunk. Hiába református valaki, ha ezt az összeget nem fizeti, akkor nincs regisztrálva gyülekezetünkben/egyházunkban! Nagy részben ez a tagság az, aki szavazójoggal rendelkezik, tehát gyülekezetünk fontos kérdéseibe, így például az ez évi presbiter-gondok választás, beleszólhat! Ez az összeg évi több részletben is fizethető.

Nem szabad megfélemlíteni a természetbeli támogatásról: kétkezi munka, temetői fűnyírás, sütemények és bor felajánlása rendezvényeinkre, stb. Ezek létfontosságú támogatások, segítség, amiért nagyon hálások vagyunk. Forintban azonban kevésbé kifejezhetőek, így a könyvelési rendszerünkben nem szerepelnek.

Az egyházunk, s ezen belül gyülekezetünk ezekből a forrásokból él, s próbálja minden téren elvégezni a rá háruló feladatokat. Isten kegyelme ezt minden évben eddig lehetővé is tette számunkra. Természetesen ezután is köszönettel fogadjuk a támogatásokat, s ezt azok is bármikor megtehetik/elkezdhetik, akik eddig nem tették. Ha valaki szeretne támogatóink vagy egyháztagjaink közé tartozni, befizetését személyesen megteheti a Református Lelkészhivatalban, az ezzel megbízott egyháztagoknál, ill. a Pannon-Takarékbank kirendeltségében. Átutalással is tudunk hozzájárulást fogadni a Pannon-Takarékbanknál vezetett számlánkon: Református Egyház-köztség, 63200054-15500496.

Remélem, ez a rövid összefoglalás segít megérteni gazdálkodási rendszerünket, s ha valaki szeretne támogatóink/egyházfenntartóink körébe kerülni, azt külön köszönjük.

Sugár Tamás

PÁLYÁZATI SIKER ÁCSON

Isten iránti hálával és örömmel vetjük az értesítést: az ácsi volt református iskola (gyülekezeti ház) felújítására benyújtott pályázatunkat pozitívan bírálták el: nyertünk! Azért nagy szó ez nálunk, mert a korábbi pályázati ciklusokban a vidék fogalmába az 5000 léleknél kisebb települések tartoztak, így nagyobb felújításra, beruházásra nem nagyon pályázhattunk. A jelenlegi besorolásba viszont végre belefért városunk, így gyülekezetünk is. Régi vágyunk a templom udvarán álló volt iskola felújítása, amelyet eddig is gyülekezeti házként használtunk, ezután pedig reméljük, még több lehetőségünk és komfortosabb adottságaink lesznek ehhez. A Településképet meghatározó épületek külső rekonstrukciója, többfunkciós közösségi tér létrehozása, fejlesztése, energetikai korszerűsítése pályázaton 25.306.025 FT-ot nyert gyülekeze-

tünk. Ebből az összegből az épület teljes külső felújítása, a nyílászárók cseréje, szigetelés, új környezetbarát fűtési rendszer és napkollektoros rendszer kerül kiépítésre. Ezzel együtt – önröböl- a szükséges belső munkálatok egy részét is szeretnénk elvégezni. Reményeink szerint az épület életében ezzel új szakasz kezdődik: méltó és a kor igényeit kielégítő otthona lesz gyülekezeti életünknek. A munkához nem kis önrő szükséges, ezért természetesen továbbra is szeretettel várjuk minden kedves testvérünk támogatását, segítségét. Az adományokat a lelkeszi hivatalban, a gyülekezet pénztárosánál, a megbízott járulékszedőknél és az OTP-nél vezetett számlánkon fizethetik be. Számlaszám: 11740078-20000909.

AZ ÍRORSZÁGI PRESBITÉRIÁNUSOK ZSINATÁN

Dr. Barta Zsolt, rédei református lelképásztor, a Pápai Református Teológiai Akadémia tanára a Magyarországi Református Egyház delegáltjaként részt vett az Írországi Presbiteriánus Egyház zsinati ülésén (június 5-9). Írországi élményeiről és a presbiteriánus egyház helyzetéről kérdezte Hanula-Csordás Dóra.

HD: Az Írországi Presbiteriánus Egyház és a magyar reformátusság földrajzi értelemben a hagyományos európai református közösség két végpontja. Írország az északnyugati, Magyarország a délkeleti szélén van ennek a világnak. Hogyan jellemezhető e két távoli közösség közötti kapcsolat?

BZs: Az egyházaink közötti kapcsolat tartós eleme, hogy az ír egyház a XX. század eleje óta fogad magyar lelkész-képzős hallgatókat a belfesti teológián. Megfordult itt többek között Pákozdi László Márton teológiai professzor, Csete-Szemesi István a Szerbiai Keresztyén Református Egyház korábbi püspöke, de itt tanult egy éven át Tildy Zoltán miniszterelnök és köztársasági elnök is. A mai napig őrzik a teológián azokat az úrvacsorai kelyheket, amiket Tildy adományozott a teológiának. A kommunizmus alatt ez a kapcsolat megszűnt, de a rendszerváltozás óta az Írországi Presbiteriánus Egyház szinte minden évben fogad erdélyi, vagy magyarországi hallgatókat. Az ír egyház két misszionáriusa dolgozik Erdélyben az ottani református egyház kötelekében. A hivatalos kapcsolatokon túl egyházközségek, presbiterek, lelképásztorok, egyháztagok szerveznek közös táborokat, találkozókat tartanak. Sok olyan emberrel találkoztam, akik végeztek valamilyen szolgálatot Kárpátalján, Erdélyben, vagy Magyarországon. Az a benyomásom alakult ki, hogy Írországon számon tartják a Kárpát-medencei magyar református közösséget és érdeklődnek iránta.

HD: Térjünk rá a zsinatra! Hogyan kell elképzelni ezt az eseményt? Milyen szerepet tölt be a zsinati ülés az egyház életében?

BZs: A zsinati ülést igen nagy érdeklődéssel veszi körül a társadalom és az egyház. A hivatalos megnyitón képviseltette magát a királynő, jelen voltak a helyi politikusok, az országos média folyamatosan jelen volt és beszámolt az eseményről. Engem az egyháztagok

érdeklődése lepett meg leginkább. Számos régi ismerőssel találkoztam, akik nem tagjai a zsinatnak, de egy-egy napra eljöttek, mert érdekelte őket egyik vagy másik téma. Háromszáz alá soha nem ment a résztvevők száma, de csúcsideben körülbelül kilencszáz ember volt a teremben. Én magam tanúja voltam annak, hogy a zsinati ülést követő vasárnap délelőtti istentiszteleten az egyházközségek képviselői beszámoltak a zsinati ülés fontosabb témáiról és döntéseiről. A zsinat minden napján istentiszteletet tartottunk, ahová szintén sok egyháztag jött el. A mi fogalmaink szerint az ünnepi zsinat és rendes zsinati ülés vegyítéseként lehetnek leírni ezt az eseményt.

HD: Azért gondolom határozatok is születtek. Mik voltak a legfontosabb témák?

BZs: Számos kérdés tárgyalásánál volt déja nu érzésem. Ha néhány fogalmat, helyszínt és tulajdonnevet kicseréltünk volna, akkor akár Budapesten is folyhatott volna vita. A tárgyalt kérdések közül én kettőt találtam izgalmasnak. Az egyik vita az egyháztagság újradefiniálására tett kísérlet körül bontakozott ki. Az ír egyházban kétféle tagság létezik: vannak úrvacsorázó tagok és vannak szavazó tagok. A szavazó tagok természetesen úrvacsorázó tagok is. Az úrvacsorázó tagok jellemzően más felekezeti háttérrel rendelkező emberek, akik hosszú ideje a presbiteriánus egyház istentiszteletein vesznek részt. Mivel nem szavazó tagok, nem is választhatóak. A javaslat megszüntette volna a két kategóriát. Végül izgalmas vita után egy módosított változatot fogadtak el: a kérdést alaposabban megtárgyalják és később hoznak döntést. A másik érdekes téma a missziói egyházközségek helyzetének újradefiniálása volt. Új szemléletet tükröző határozatsort fogadtak el. Szétválasztották a vidéki és városi missziót. Végül a missziói egyházközségek és a Missziói Iroda közötti folyamatos együttműködést, a munka közös értékelését irányozó határozatok születtek. Érdemes lesz megfigyelni, milyen eredményekkel járnak majd ezek a határozatok.

HD: Más országok delegáltjai is képviseltették magukat?

BZs: Képviseltette magát a Közép-Afriai Presbiteriánus Egyház, a Kelet-Afriai Presbiteriánus Egyház, a skót, az angol és velszi presbiteriánus egyhá-

zak. Közel-Keletről a Szíriai és Libanoni Presbiteriánus Egyház moderátor jött el. Valamint érkezett képviselő Pakisztánból és Lettországból is. A külföldi delegáltakat név szerint köszöntötte a moderátor, majd egy külön, nekünk rendezett vacsorán is fogadott bennünket. A ülés számos pontján hozzászólunk a határozatokhoz. Az afrikaiak számunkra csodaszámra benő növekedésről számoltak be. Közel-Keleten és Pakisztánban a megmaradás a tét. Fel-emelő volt hallani arról, hogyan élnek hitüket az üldözött vagy éppen békésen növekvő keresztyén egyházak.

HD: Ezek szerint te is mondtál beszédet?

BZs: Igen. A Magyarországi Református Egyház nevében üdvözöltem a zsinatot, valamint kifejeztem hálánkat, amiért hosszú ideje fogadnak teológiai hallgatókat Magyarországról. Egy nyilvános interjú keretében beszéltem a magyarországi lelkészképzésről, egyházunk helyzetéről. A missziói egyházközségek helyzetét tárgyaló ülésen beszéltem a mi tapasztalatainkról. Hozzászólásaim után többen többen megke-restek azzal, hogy szeretnének többet hallani Magyarországról.

HD: Levontál-e valamilyen tanulságot?

BZs: Azt tapasztalom, hogy az európai református egyházakban hasonló folyamatok zajlanak le. Különösen kirajzolódott ez az afrikai és az ázsiai egyházakkal való összevetésben. Természetesen intenzitás, ütemezés tekintetében vannak különbségek. Abban is vannak különbségek, hogy más és más feleletet adunk a társadalom felől érkező kihívásokra. Ezek a kihívások azonban közel azonosak. A hagyományos keresztyén kultúra utolsó nyomainak eltűnésével az Egyháznak igen erős ideológiai el-lenszélben és nagy társadalmi nyomás alatt kell felmutatnia az evangéliumot. Két szélsőséges reakció erre az Egyház részéről az szubkultúrásodás, esetleg gettósodás illetve az ideológiai idomulás. Mindkettő eljelentéktelenedéshez vezet. Azt hiszem a legfontosabb feladatunkat úgy lehetnek megfogalmazni, hogyan tudjuk úgy felmutatni az evangéliumot a társadalom nagy részének, hogy közben nem veszítjük el saját keresztyén valónkat. Bátorítólag hatott rám, hogy ebben a folyamatban nem vagyunk egyedül

PÓTFELVÉTELI KIMOZDULTUNK PÁPÁN

A Pápai Református Teológiai Akadémia felvételi és pótfelvételi hirdetménye

A 2017/2018-as tanévre a Pápai Református Teológiai Akadémia felvételt hirdet református hit- és erköstanoktatói szakirányú továbbképzési szakra, és pótfelvételt hirdet református teológia osztatlan mesterképzési szakra, katechéta-lelkipásztori munkatárs alapképzési szakra. Jelentkezési határidő: 2017. augusztus 19.

Részletek, további információk az Akadémia honlapján: <http://www.prta.hu/prta/felvetelizoknek>

Környei, Oroszlányi és Tagyospusztai gyülekezetek válogatott beszámolója

Az elmúlt néhány hónapban valóban egy kicsit kimozdultunk! Kimozdultunk

a lakhelyünkről, a mindennapokból és talán még a komfortzónánkból is azért, hogy kötetlenebbül is együtt tölthessünk egy kis időt, hogy új helyszíneket és új embereket ismerhessünk meg. Ezen kimozdulások alkalmával szerzett élmények egy kis szeletét hívatott bemutatni az alábbiakban

található néhány beszámoló. De Isten iránti hálával tudatjuk a környékbeli gyülekezetekkel, hogy az elmúlt időszakban elindulhatott és folyamatosan feltöltés alatt állnak külön a Környei és külön az Oroszlányi gyülekezeteink honlapjai. Illetve június hónap végén megjelenhetett mindkét gyülekezetünknek az első Hírlevele, amely szintén olvasható honlapjainkon.

Isten iránti hálaadással a szívünkben hisszük és reményük, hogy továbbra is Isten áldása kíséri kimozdulásainkat, gyarapodásunkat és mindennapjainkat is!

I.

GÁLYARAB-TÚRA BESZÁMOLÓ A REFORMÁCIÓ 500- DÍK ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL SZERVEZETT EGYHÁZMEGYEI GÁ- LYA-RAB TÚRÁRÓL

2017. május 6.

Az a megtiszteltetés ért minket, hogy részt vehettünk a Gályarab-túrán! Reggel 8 órakor indultunk az Ácsi református templomtól, ahol megkongatták a harangot az indulóknak! Ez egy nagyon szép pillanat volt! Utunk során nagyon szép tájakat láthattunk! A frissítő pontoknál nagyon kedves és segítőkész emberek vártak bennünket! A hosszú út közben nagyon jól esett a zsíros kenyér hagymával! Isteni finom volt! Köszönjük! Nagyon hosszú és göröngyös út vezetett minket a célig, de megérte, hiszen nagyon sok jó embert ismerhettünk meg! Készen állunk a következő megmérettetésre!

Hülber Bianka és Hülber Dalma
gyülekezeti tagok

Forrás: www.refdnantul.hu

KEEP CALM, AZ ISTEN MUNKÁBAN VAN

„Vannak olyanok, akik csak általad találkozhatnak Istennel, csak úgy tudják megérteni az üzenetet, ahogy te adod át nekik” - Bella Violetta gyórszemerei lelkipásztor igehirdetésével zárult az ideji Csillagpont. A Református.hu beszámolója.

Az idő olykor rohan, máskor olyan, mintha öt perc egy óra lenne. Elérkezett végül a Csillagpont utolsó napja is. Nehéz lenne végiggondolni, mennyi minden történt az elmúlt napokban. Sok új barátság született, sokat tanultunk magunkról és Istenről, aki mindig egyedi és kreatív módon szól hozzánk, pont úgy, ahogyan mi meg tudjuk hallani.

Gyakran eltűnök, hogy tud ilyen sok „nyelven” beszélni, hogy mindannyiunk megérti Őt, ha figyel Rá. Ragyogó napsütéses délelőtt, mindenki igyekszik az árnyékba húzódni. Így nehéz elhinni, hogy közel ötezer fiatal van itt a Csillagponton. Még kicsit álmosan, karikás szemekkel kezdünk énekelni a Csp-band vezetésével, de lassan felébredünk és megérkezünk Isten jelenlétébe.

A nyitó istentisztelethez hasonlóan most is Bella Violetta hirdetett ígét. „A hét elején a műhelyből indultunk

és oda is érkezünk.” Miközben hallgatjuk a lelkész szavait, a kivétlen figyelhetjük, ahogy a fazekas-mester a színpadon ülve különböző edényeket készít. Megdöbbenő az a hozzáértés, amivel szinte pillanatok alatt más-más formájú edények készülnek el. Közben az igehirdetés folytatódik. És az edény formálásának képe mellé a gondolat sem kevésbé megdöbbenő: micsoda megtiszteltetés belépni egy pillanatra Isten műhelyébe! Milyen hatalmas dolog, hogy újat mutat magáról, megismerteti magát velünk, kis edényeivel. Gyakran csak a felszín látjuk, a világban történő eseményeket, de a színpad mögött mindig munkálkodik Isten. „Ez egy rejtett főszeplős darab” – mondja Bella Violetta. Még amikor másképp tűnik is, Isten munkája ott van a világban, nem mond le alkotásáról, hanem megreformálja azt.

A teljes beszámolót a Csillagpont honlapján olvashatják el, ahol sok egyéb fényképet, videót, beszámolót is találhatnak az ifjúsági találkozóról.

KIMOZDULTUNK

II. GYÜLEKEZETI TÚRA 2017. május 13.

Reggel a környeiek, a Környei Református gyülekezet templománál gyülekezünk 9 óra 15 perckor és innen indultunk el közösen Oroszlányra. Miután 10 óra 20 percre mindenki megérkezett, aki szeretett volna, egy köszöntés, Áhítat és eligazítás után, mivel az eső még sajnos esett, így énekeket tanultunk. Nekem ez volt a kedvenc részem! Miután kicsit elállt az eső, elindultunk Majkra. A legtöbben sétáltunk, de az idősebbeket és az egészen fiatalokat autóval vitték. Útközben nagyon sokat nevtünk és ettünk.

Ezt követően, miután mindenki megérkezett a majki tóhoz, elővettük az enni-valóinkat és ettünk. Majd miután befejeztük, néhányan sétáltunk egyet a tó körül, mindaddig míg el nem jött az ideje annak, hogy elinduljunk a kolostorhoz. Az idegenvezetés megkezdéséig sétáltunk, körülnéztünk és fényképeztünk, illetve egy csoportképet is készítettünk.

Az idegenvezetőnk nagyon kedves volt és igyekezett nekünk bemutatni mindent, amit csak lehetett. Elsőként a cellaházakhoz mentünk, amelyből 17 darab van a kolostorban, a fogadalmat tett szerzetesek ebben éltek. A cellaházak homlokzatán az adományozóknak való köszönetmondásként a különböző főúri családok címerei szerepeltek. Nagyon tetszett nekem ez a kirándulás, a kolostorlátogatás és az éneklés. Valójában az egész szombati nap.

Benkő Lili Amarilla
konfirmandus

Istenünk ma is csodálatos munkálkodásának eredményét tapasztalhattuk meg abban is, hogy a kvízzjáték végén mind a két csapat pontosan ugyanannyi jó és rossz választ adott,

III. GYÜLEKEZETI CSALÁDI DÉL- UTÁN

a Környei, Oroszlányi és Tagyospusztai gyülekezetekben

2017. Pünkösöd hétfőjének délutánján nagy örömmel, lelkesedéssel és reménységgel teli szívvel álltunk a Tagyospusztai Vitéz Dinnyés Zsigmond Református Konferenciatelep ajtájában és vártuk a családi délutánra érkező gyülekezeti tagjainkat. A kezdeti ijedtségünk ellenére, Istennek hála szép számmal, több mint negyvenen gyűltünk össze. Nagy Péter tiszteletes úr köszöntése és egy rövid igei gondolat után, mindenki megkereshette a számára legkedvesebb elfoglaltságot. A gyermekek a jó időnek köszönhetően egyből a szabadba vágytak és a hatalmas udvaron különböző játékokkal, beszélgetéssel és a vadregényes táj felfedezésével töltötték el az időt. A ház ebédlőjében, a reformáció 500-dik évfordulója alkalmából, egy interaktív reformációs kvízre hívogattuk, inkább a felnőtteket, de meglepetésünkre és nagy örömeinkre, néhány fiatal is nagyon szívesen részt vett a játékban.

tehát mindenki „nyert”. Így még inkább megerősödöttünk abban, hogy a játék örömeivel és mindenekelőtt Isten dicsőségére telhetett el az a közel egy óra, amit erre szántunk. A kvízzjáték után arcfestéssel, süteményekkel és az egyik gyülekezeteinkhez tartozó család által készített tortával vártuk a kicsiket és nagyokat egyaránt.

A Családi délután elején Pál apostolnak a Filippibeliékhöz írt leveléből hangzott el néhány igei gondolat: „Ellenben, ami nekem nyereség volt, kárnak ítélem a Krisztusért. Sőt, most is kárnak ítélem mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan gazdagságáért. Őerte kárba veszni hagytam, és szeméremnek ítélem mindent, hogy Krisztust megnyerjem.” (Filippi 3,7-8) Ennek a Családi délutánnak, oly sok más programmal és igei alkalommal együtt ez volt legfontosabb célja: hogy mindnyájan megtapasztaljuk, hogy a feladatok, a hétközi és ünnepnapi elfoglaltságok vagy éppen az azokra való készülés közepette, az Isten megszólít és egybe hív bennünket, nem csak egy, hanem ahogyan a mi esetünkben is, akár három gyülekezetet is egyszerre. Egybegyűjt és ezzel együtt alkalmat készít arra, hogy megtapasztaljuk és felismerjük azt, hogy ha Ő nincs velünk, ha Ő nincs bennünk, akkor minden más hiábavaló az életünkben. Vele együtt azonban felszabadultan, egymás testvéreiként, szeretetben és békességben lehetünk együtt. Istené legyen a hála és dicsőség azért, hogy ezen a gyülekezeti családi délutánon, idősek és fiatalok, Környeiek, Oroszlányiak és Tagyospusztaiak, együtt tapasztalhattuk meg, hogy milyen is kötetlenül és felszabadultan, mégis egymás testvéreiként, egy közös, Krisztusi közösség tagjaként együtt lenni.

Nagy Péterné
lelkipásztor